

Jiří Weigl: Poražení a vítězové letošních eurovoleb v české politice

- editor007 | 11. června 2024

ČESKO: Skončily evropské volby a jejich výsledky přinesly pro českou politiku důležité zprávy.

Nejdříve o poražených:

Jednoznačně prohrála vládní koalice, pro níž hlasovalo pouze 37% voličů. Kdyby se jednalo o sněmovní volby, spadla by z většiny 108 mandátů na tragických 84 a poroučela by se od vlády. Při tom tento typ voleb s tradičně nízkou účastí na venkově a výrazně nadprůměrnou v Praze byl pro vládní strany velmi výhodný. Také si proto dělaly naděje na vítězství. Dohromady oproti minulým volbám ztratily 4 mandáty. Antibabiš tentokrát příliš nezafungoval. Voliči přesvědčivě potrestali všeobecnou nekompetenci vládních představitelů, mizerné hospodářské výsledky, flagrantní porušování předvolebních slibů, servilitu vůči zahraničí, válečnický extrémismus ve vztahu k ukrajinské krizi a vnučování progresivistických nesmyslů české veřejnosti.

Zvláštní zmínku zaslouží historický debakl Pirátů, kteří získali pouze 1 poslanecký mandát a jejich lídr se do EP vůbec nedostal. Volební propadák extrémní progresivistické levice není pouze českou specialitou, ale podobné formace neuspěly napříč Evropou a zdá se, že u mladé generace vycházejí z módy. Zelený, genderový a migrační extrémismus, který prosazují, evidentně v této formě narazil.

Stejně tak byly volby debaklem pro nesmírně naduté hnutí STAN, které se postupně vyprofilovalo jako agresivní progresivistické uskupení s velkými politickými ambicemi. Voliči ho ale za jeho aroganci, nekompetenci a prázdnotu rázně postavili na zem. Figurkou voleb se stala umělá, zcela prázdná hvězdička poslední prezidentské volby Danuše Nerudová, kterou si STAN vypočítavě postavilo do čela.

Je bohužel smutnou pravdou, že hlavním prosazovatelem pokrokářské politické agendy u nás je nyní fialovská ODS. Její členové by se měli ohlédnout zpět, jaké hodnoty stály u jejího vzniku a jaké jí zajistily místo v české moderní historii a měli by se stydět, kam dnes svou stranu přivedli.

Posledním poraženým je koalice SPD a Trikolóry. Zdá se, že politický styl Tomia Okamury se již poněkud vyčerpá a nové voliče neoslovuje.

A teď o vítězích:

Jasným vítězem voleb je hnutí ANO. Přesvědčivě porazilo koalici Spolu, posílilo o 1 mandát, zvítězilo v celé republice s výjimkou Prahy, Brna a jejich nejbližšího okolí, jeho lídryně Klára Dostálová získala nejvyšší počet preferenčních hlasů. Přitom tento typ voleb není pro ANO výhodný a navíc mu konkurovaly velmi schopné nové politické formace Přísaha a Motoristé a Stačilo a řada dalších usilujících rovněž o nespokojené voliče. V této situaci je výsledek ANO nepochybně úspěchem.

Skutečným fenoménem voleb se stala koalice hnutí Motoristé sobě a Přísaha, respektive její lídr Filip Turek, který jako úplný politický nováček se stal jednoznačnou osobností těchto voleb a dokázal přivést svou politickou formaci na třetí místo v zisku volebních hlasů. Sám se stal co do počtu preferenčních hlasů druhým nejúspěšnějším kandidátem celého volebního pelotonu. Snahy jej na poslední chvíli likvidovat diskreditační kampaní nevyšly. Vedle schopného mladého lídra Motoristům

pomohly i jasné politické postoje a zřetelné ideové zakotvení. Jejich úspěch je nadějí do domácí politiky, celou formaci však čeká – chce-li trvale uspět – ještě velmi náročná organizační práce.

Dalším skokanem těchto voleb je koalice Stačilo! vytvořená europoslankyní a předsedkyní KSČM Kateřinou Konečnou. Ta je velmi schopná, zkušená politička, která dokázala za sebou shromáždit část levicového elektorátu, který nedůvěřuje hnutí ANO a pokrokaři jsou pro něj nepřijatelní. Má dobře nakročeno na tomto základě v české politice trvaleji fungovat.

Přestože v dalších evropských zemích došlo v těchto volbách k silným politickým zemětřesením (Francie, Německo aj.), ukazuje se, že otrást evropským politickým mainstreamem je nesmírně obtížné. Nespokojenci sice posílili, ale ne natolik, aby byli schopni neblahé směřování EU zásadněji změnit. Éra pokračujícího úpadku bude i po těchto volbách v Evropské unii nepochybně pokračovat.

AUTOR: Jiří Weigl